

ВАСИЛЬ НОВОРИНСЬКИЙ
ВИБРАНІ ПОЕЗІЇ З АНТОЛОГІЇ
«СВІТ СЛОВА. КРАМАТОРСЬКА ЛІТЕРАТУРА В ІМЕНАХ»

* * *

Не можу забути
Ні гаю, ні ночі,
О, місяцю-брате,
Світи!
Зійди, ясна зоре,
Не сплять мої очі.
Дівчино кохана,
Прийди!
Тут землю донецьку
Покрили тумани,
Тебе одинокий
Я жду.
Всміхається сонце
І ранок рум'яний,
Куди я замріяний
Йду?
Іду я у поле,
Іду і співаю...
Дзвенить моя пісня,
Дзвенить!
Не можу забути
Ні ночі, ні гаю,
А в серці надія
Горить.

* * *

Я втомився сміятись, любити,
Та ревниво дивлюсь в майбуття.
Певно, сокіл, зрадливо підбитий,
Так думками у небо зліта.

Мої мрії свинцем перебиті,
Душу палить смертельна нудьга.
Я радію за тих, хто в блакиті!..
Та печаль мені теж дорога.

В ній горить незбагненна сила,
Животворна, як біль, як струна.
Мов той Фенікс, вона освітила
Мою долю. Свята і ясна.

Моє серце, розбите в вигнанні,
Що палає, горить, не згаса...
Не замовкне, не вмере без вагання,
Поки зійде ранкова зоря.

* * *

І згасла ніч...
Світанок день рум'янить,
Чарівним маревом
У вікнах золотить.
Грайливий промінь
В віченьки загляне,
І ти сумна така
Приходиш знов на мить...

Ти йдеш, мов сон,
Не чутно, навіть, кроків,
І ніжний смуток
Блудить на твоїм чолі.
І марево – ясне!
І сон мій – неглибокий,
Й хвилини забуття мого
Такі малі!

Чарівна дівчино!
Не йди до мене...
Світанку не тумань
По ранішній порі,
За вікнами буяє
Май зелений...
О, доленько!
Не зраджуй.
Ти мені!

КЛЯТВА УКРАЇНИ

Україно моя,
Саду мій ти вишневий,
Позолота степів,
Голубінь неозора!
Луг квітучий і гай,
Солов'їний розмай,
Синьо-жовті
Священні простори!

Душу й тіло твої
У кривавих боях
Сто сот крат, сто сот крат
Рвали орди ворожі
Волелюбна, свята,
Непохитна, стійка,
Дух свободи
Постав на сторожі!

Славних доньок й синів
Ти зростила в борні –
Буйноцвіт свій,
Моя Україно!
Дала волі любов,
І на рідний твій зов -
Знов готові вони,
Батьківщино!

І тортури, і смерть –
Все знесуть на хресті,
Не ридай же за ними в зажурі.
Символ волі святий,
Ти їх клич бойовий –
Розступіться,
Тюремнії мури!

Ти одна серед всіх
Найсвятіша в віках,
Волелюбна, і горда, і щира.
Прийми ще раз мою
Клятву вірну, святу –
Впаду, згину
За тебе, щасливий!